

Zpravodaj

Státenice a Černého Vola

prosinec 2015

Kouzelná doba Vánoc

Doufám, že vám tímhle ořepaným klisě nejdu v tuhle chvíli na nervy. Vánoční reklamní kampaně, které začínají stále dříve, prakticky hned po prázdninách, vzbuzují místo radostného pocitu očekávání Vánoc spíše odpor k nim. Dejme však důraz na ono slovo „kouzelné“. Jde přece o dobu, kdy mají dít kouzla, zázraky a divy, bez ohledu na mediální šílenství, které tento čas provází.

Jednoho takového malého divu jsme byli svědky i my, ve Státenicích při rozsvícení našeho vánočního stromu. Ohavné počasí, které v neděli 29. listopadu panovalo, se na pár hodin zklidnilo a přestalo pršet. Náměstíčko ve Státenickém mlýně před Žabkou (stále bezejmenné) se kolem 17 hodiny i přes odpornou lezavou zimu jakoby zázrakem zcela zaplnilo a zpěv koled připomněl, že se blíží oslava narození Ježíše Krista.

V kontextu nedávných teroristických útoků fanatických islamistů jsou Vánoce asi nejmasovější manifestací základního pilíře naší, západní civilizace, tedy křesťanství. Od něj se odvíjejí i naše základní hodnoty. Vedle starozákonního desatera mezi ně patří také sedm křesťanských ctností. Tři z nich, víra, naděje a láska, se označují jako božské, zbývající čtyři, moudrost, spravedlnost, statečnost a mírnost, jako základní. Připomenout si můžeme také sedm druhů skutků tělesného milosrdenství: sytit hladové, napájet žíznivé, odívat nahé, ujímat se pocestných, navštěvovat nemocné, navštěvovat vězně a pohřbívat zemřelé. Do nového roku tedy nám všem kromě štěstí a zdraví přeji, abychom se setkávali především s těmito, dnes nejen křesťanskými, ale všelidskými hodnotami.

A naopak, ať se nám všem na hony vyhýbá kromě všeho zlého i jmenovitě těchto „sedm hlavních hříchů“ – pýcha, lakomství, smilstvo, závist, nestřídmost, hněv a lenost – a vše špatné, co z nich pochází.

Jitka Lenková

Přijďte se k nám podívat!

Pane místostarosto, jako černovolský rodák některé věci vnímáte nejspíš ostřeji, než ti, kteří se do naší obce přistěhovali. Těžko říct, s kterým problémem začít dřív, nicméně jedním z nich je zcela jistě chybějící odkanalizování části starší zástavby. Stále se odkládá, protože na ni již čistírna odpadních vod v Roztokách nemá kapacitu. Jak by ji také mohla mít, když se volné kapacity použily pro novou zástavbu a na starou se nedostalo. Nepřijde vám to vůči "starým Státenicím" přinejmenším trochu nespravedlivé?

Chybějící kanalizace je pozůstatkem éry před rokem 1989. Po něm se poměry zcela změnila a fenomén H-System se dostal také do Státenic. Tento developer i u nás skupil velké pozemky, jeho majetkem se stal i dnešní Jablonoňský sad. Plány H-Systemu a také sliby, které dal obci Státenice, byly velkorysý - zasilování obce, včetně plynofikace. Tyto sliby, na které tehdejší vedení obce muselo spoléhat, byly pohřbeny insolvencí H-Systemu a jím vlastněné pozemky pozemky několikrát změnily majitele. Dnes jsou v majetku jedné z firem skupiny CPI Group Radovana Vítka, včetně platných územních rozhodnutí. Po roce 2000 prodali potomci pana Straky zámek a pozemky na severu obce známé jako Boušovský, které získali v restituci. Koupila je firma Alfa Praha z italské skupiny stavebních firem Manghi Group. Kromě toho rovněž řada občanů Státenic restituovala pozemky, které následně prodala soukromým firmám i jednotlivcům, kteří na nich staví nebo by stavět chtěli. Řada pozemků byla 1. změnou územního plánu z roku 2004 zařazena do zastavitelných ploch, staly se z nich tedy pozemky stavební. Na developerské projekty byla vydaná územní rozhodnutí. Odkanalizování těchto ploch bylo řešeno v územních rozhodnutích odkazem na budoucí obecní kanalizaci. Později si vodoprávní úřad uvědomil vznikající problém a začal u nových projektů požadovat stanovisko provozovatele čistírny odpadních vod (ČOV) Roztoky, aniž by řešil minulost, tedy předtím vydaná územní rozhodnutí či souhlasy s užíváním. Proto postavila domy firma Dolče group, proto může stavět firma Mondia a také Alfa Praha. Myslím si, že to šlo i mimo obec. Teď se ta chyba přerozdělením ekvivalentů napravit nedá, protože jednoduše ekvivalenty nejsou. Žádná z obcí se jich ve prospěch Státenic nevzdá. I to jsme zkoušeli. Jednostranně

Bohuslav Mrázek, DiS., místostarosta obce Státenice

odebrání ekvivalentů přidělených developerovi ze strany obce Státenice by znamenalo pro obec finanční ztrátu, protože tím by byl zmařen jeho investiční záměr a on by právem žádal příslušné odškodné. A to si nikdo z nás nepřeje.

Nová výstavba v naší obci však přinesla i jistá pozitivita.

Samozřejmě. Developeri, to je Ballymore, který postavil Státenický mlýn, Alfa Praha a v menší míře Mondia, částečně obec plynofikovali, ale hlavně vybudovali zásadní páteřní kanalizační a částečně i vodovodní síť, bez které by 90 % obce nemohlo být odkanalizováno. Pokud jde o starší zástavbu, občané, kteří bydlí v ulicích, ve kterých nyní vede kanalizační stoka, se na ní mohli připojit již v době výstavby. Mnoho z nich tak neučinilo a chce se připojit až nyní, kdy je kapacita čistírny v Roztokách vyčerpána. Tam, kde kanalizace ale zatím vůbec není, se její výstavba nemůže v nejbližší době uskutečnit. Bez rezervované kapacity v čistírně v Roztokách nebo případně v plánované čistírně v obci, vodoprávní úřad nedá souhlas se stavebním povolením nebo s užíváním stoky. Bez souhlasu s užíváním resp. bez kolaudačního souhlasu, obec nemůže žádat o dotaci, bez které se finančně náročná 12. etapa nedá

Pokračování na str. 2

Pokračování ze str. 1

postavit. Tato 12. etapa zahrnuje tyto komunikace: Pod Punčochou, K Chotolu, Akátová, Nad Strání, U Pískovce, Ke Kůlnám, Pod Schody, Nad Vinicí a Slepá. Roztocká čistíčka má kapacitu 20 - 23 tis. ekvivalentů. Likviduje splašky města Roztoky, Únětice, Statenice a městskou část Praha 6 – Suchdol. Část kapacity má k dispozici VÚAB Pharma s.r.o., která výstavbu čistíčky spolufinancovala. Statenice mají k dispozici necelých 6% celkové kapacity této ČOV. Až překotný stavební rozvoj zaznamenávají Roztoky i Suchdol. I VÚAB Pharma bude mít větší potřebu než má dnes. Obec si chce zajistit kapacitu výhledově až 4500 ekvivalentů. Pracujeme na obou možnostech, kterými je intenzifikace čistíčky v Roztokách, kterou preferují dotčené orgány státní správy a obec Únětice, nebo výstavba vlastní ČOV ve Statenicích. Naši prioritou je rychlá intenzifikace roztocké čistíčky. S ČOV Statenice máme sice do schválení územního plánu čas, ale to neznamená, že na této variantě nepracujeme. Rychlá intenzifikace ČOV Roztoky by byla levnější, nevstupovali bychom do údolní nivy nad rybníky a uklidnili bychom i občany Únětic, kteří z plánované čistíčky ve Statenicích radost nemají.

Na kanalizaci v ulici Račanská a Pod Višňovkou stavební povolení existuje. Proč se tedy nestaví alespoň tam?

Bohužel proto, že nejsou ekvivalenty. V době, kdy bylo toto stavební povolení vydáno, byly na tuto část kanalizace přislíbeny ze strany ČOV Roztoky příslušné ekvivalenty.

Nejenom já vnímám současné Statenice jako složené ze tří různorodých částí - starých Statenic jako jádra obce, Černého Vola, který k nim byl administrativně připojen, i když by si zasloužil být samostatnou a tím kompaktní obcí, a Státnického mlýna, satelitu uprostřed obce. Netkví právě v tom kořeny obtíží, s nimiž se naše obec v různých oblastech potýká? Nemluvě o tom, že do budoucna by k nám měl patřit rezort Aura Statenice, a to na rozloze, která odpovídá rozloze celých stávajících Statenic. Často se setkávám s názory, že naše obec je "divná" a že lidé tu jsou hrozni, zlí a závistiví. Co si o tom myslíte vy?

Obec může být divná, ale ne proto, že tady jsou lidé hrozni, zlí a závistiví. Myslím, že co se „divnosti“ týče, nelišíme se od občanů jiných obcí.

Naším problémem je silnice II/240, která rozděluje obec na dvě těžko propojitelné části. Už jen to vytváří bariery. Jsme obcí „dlouhou jako Lovosice“, navíc přetnutou velmi frekventovanou silnicí. Nemáme ani školku, ani školu, tedy místa přirozeného setkávání mladých lidí – rodičů. Obec nemá pozemky, na kterých by mohla stavět nebo provozovat rekreační či zábavní centra, navíc jsme v údolní nivě zařazené do záplavového území. Po roce 2000 došlo k dramatickému růstu počtu obyvatel resp. počtu nových staveb. V roce 2000 v obci žilo asi 500 obyvatel, dnes je nás přibližně 1300 plus další, kteří

nejdou v obci trvale hlášení. Z toho plyne, že na 700 nových občanů se přistěhovalo do obce, která nemá prakticky žádnou infrastrukturu a tím jsme se degradovali na „pražskou noclehárnu“. Také tu, myslím, existují určité projevy jakéhosi státnického nacionalismu, lidé, kteří chtějí chránit svoji identitu a nejsou z novot vůbec nadšeni. Jsou mezi nimi kupodivu i někteří z těch obyvatel, kteří prodejem svých restituovaných pozemků chaotický vývoj naší obce vlastně podpořili. Jen málo z nově přistěhovaných se podílí na správě obce, Asi i proto, že z anonymity velkého města přišli do menší obce, ve které je vztah obyvatel ke komunálním politikům velice blízký, protože je téměř denně potkávají. Je to škoda. Mám pocit, že skupiny v zastupitelstvu vedou trvalý předvolební boj, ve kterém se problémy obce ztrácí. A to je také škoda. Obci chybí kontinuita v osobě starosty či starostky. Na druhou stranu jsou v prstenci kolem Prahy obce, ve kterých je zastupitelstvo tvořeno pouze z občanů, kteří se přistěhovali. Tím zmizela rivalita mezi zastupiteli a dnes se tyto obce úspěšně rozvíjí.

To ale není případ Horoměřic, kde se podle všeho řada věcí daří, zatímco na co se sáhne u nás, tak je to okamžitě problém.

To je právě o té kontinuitě vedení obce. Přes dvacet let tam byl starostou pan Kášek, rodák ze Statenic. Ten od samého začátku formoval budoucí podobu Horoměřic a našel podporu k její realizaci. Přístavba základní školy pro 2. stupeň je jedním z výsledků jeho působení. Díky jemu a prosazení jeho vize jsou Horoměřice tam, kde jsou. U nás, bohužel, taková kontinuita nebyla a není, ale hlavně v naší obci není vize, jak pokračovat dál. Proto považujete podklad pro strategický plán zveřejněný v minulém čísle zpravodaje za mojí snahu přispět k vytvoření vize, která bude vycházet z názorů zastupitelů a občanů, kteří se do diskuse budou chtít zapojit. Bylo by výborné, kdyby se na konečné podobě shodl co možná největší počet jak zastupitelů, tak občanů.

Jak občané na tento plán reagovali?

Zatím neformálně, při běžných setkáních, a to pozitivně, zvláště pak ti, kterých se více dotýká. Jednotlivé položky plánu jsme zahrnuli do rozpočtu obce s tím, že plán se bude stále vyvíjet a stále je přístupný diskuzi.

Jako žába na prameni sedí u zdroje řady našich problémů územní plán. Stále zůstává jen ve stadiu příprav, a proto nemáme školku, čistíčku odpadních vod, kanalizaci atd. Proč?

Je to hlavně proto, že se jedná zcela nový územní plán. Stávající územní plán byl v naší obci schválen v roce 1996. V roce 2004 byla schválena jeho tzv. 1. změna a později také 2. a 3. změna. Změny č. 2 a 3 však byly soudně zrušeny, takže v platnosti zůstává pouze 1. změna územního plánu. Fakticky se tak naše obec dnes řídí dvacet let starým územním plánem s jednou změnou z roku 2004, starou tedy víc jak deset let. Po zrušení 2. a 3. změny územního plánu jsme pochopili, že změna z roku 2004

má podstatné nedostatky, které brání obci v dalším rozvoji, prakticky jej blokuje. Připomeňme si, že jedna z občanek této obce dokonce navrhla soudu zrušení 1. změny a návrat územního plánu do stavu z roku 1996. Tuto komplikaci, ne-li katastrofu, se podařilo odvrátit doslova na poslední chvíli.

To se dá pochopit. Proč je ale přijetí nového územního plánu tak zdoluhavé?

Nový územní plán vzniká po více jak deseti letech od 1. změny stávajícího územního plánu. Hodně se od té doby změnilo. Kraj vydal nové zásady územního rozvoje, které nový územní plán musí respektovat, nově bylo vyhlášeno záplavové území Únětického potoka, nový je pohled státních orgánů životního prostředí na zastavitelnost údolní nivy. Došlo ke změně stavebního zákona, části týkající se územního plánování. Došlo ke zpřesnění účasti zastupitelstva na tvorbě územního plánu. Územní plán pořizuje obecní úřad, tedy státní správa, a musí při jeho pořizování pečlivě dodržet všechny zákonem stanovené náležitosti. Víme, že dnes existují již i rozsudky správních soudů, které ruší územní plán z důvodu nezákonného zasahování do jeho tvorby samosprávou, tedy zastupitelstvem, a tomu se samozřejmě chceme vyhnout. Uvědomujeme si přitom, že vytvoření nového územního plánu je velmi citlivá záležitost, protože se přímo dotýká obyvatel obce a jejich nemovitého majetku. Pokud jde o územní plán, občané se mohou s konkrétními dotazy a připomínkami obracet na ing. Kopince, který je pověřeným zastupitelem v této věci, a to i prostřednictvím obecního úřadu. Víme, že na věci spolu se všemi zúčastněnými intenzivně pracuje.

A co náš "strašidelný" zámek? Jak pokračuje realizace těch velkolepých plánů, které nám jeho majitel, firma Alfa Praha, resp. Manghi Czech Republic, před dvěma nebo třemi lety představila formou veřejné prezentace?

Podívejte-li se na areál zámku, nebo chcete-li statku, je zřejmé, že náklady na revitalizaci celého prostoru budou mimořádně vysoké. Jak revitalizaci financovat? Tím, že vymyslíme záměr, který mi bude vydělávat a vrátí mi náklady, které jsem do toho investoval. Nebo v areálu Boušovský postavím domy, prodám je a část realizovaného zisku použiji na revitalizaci zámku. To si, myslím, jsou obecně platné podnikatelské úvahy. Alfa Praha se pokusila o projekt využití areálu zámku a získala v roce 2006 dokonce kladné vyjádření památkářů. Ti sice měli 18 připomínek, ty však byly odstranitelné. A jak jsem se v minulých dnech od památkářů dozvěděl, byla to nakonec obec a její občané, kteří tento záměr smetli ze stolu.

Tomu se snad ani nechce věřit...

A přesto je to pravda. Důvodem, proč se tehdy obec postavila proti, byl údajně příliš velký podíl bytů v rámci celého tohoto projektu. Bylo to vyhodnoceno jako další – a nežádoucí – zvýšení počtu obyvatel

v obci, i když šlo o byty malometrážní, resp. garsonky. Památkáře to tehdy hodně mrzelo, nejen proto, že je vyhodnocení projektu stálo hodně úsilí a práce, ale především proto, že odsouhlasili takové podmínky, které, jak věřili, by umožnily zámek revitalizovat. Byla to ztracená práce a peníze i firmy Alfa Praha.

Jak to tedy bude se zámekem, či statkem, dál?

Stanovisko památkářů je dnes devět let staré. Tím ztratila Alfa Praha možnost využít konjunktury, která v následujících letech skončila. Bude-li kdokoliv chtít něco se zámekem podnikat, bude si muset znovu projít složitým jednáním s památkáři. Podporuji snahu zastupitelů Kopince a Sládky najít cestu k revitalizaci alespoň části statku, ale ne vlastní budovy zámku. Jednání resp. ověřování možnosti je na počátku.

Jaká konkrétní opatření k zlepšení dopravní a bezpečnostní situací v obci, například přetížená silnice II/240, oprava můstku v Černém Vole, již byla realizována a jaká můžeme čekat do budoucna?

Od majitele komunikací II. a III. třídy nemůže obec bohužel nic čekat. Jsou asi mosty a zdi v daleko horším stavu než je tomu v Černém Vole. Stav mostu se snad dokonce nezhoršuje. Zvýšení bezpečnosti je v rukách obce, protože chodníky jsou záležitostí obce, nikoliv majitele komunikace. Řešíme jak lávku přes rokli v Černém Vole, tak vjezd do obce z Velkých Přílep, a to včetně přechodu, dále chodník podél ulic Kralupské a Únětické, chodník a přechod od zastávky autobusů v Černém Vole – hospoda a také cestu pro pěší od autobusové zastávky Černý Vůl – hospoda směrem ke Státnickému mlýnu. Nejdále je příprava zbudování chodníku podél Kralupské ulice, kde bude v nejbližší době podána žádost o územní rozhodnutí. Projekt lávky přes rokli v Černém Vole se připravuje ke stavebnímu povolení, protože územní rozhodnutí bylo vydáno již dříve. Došlo k dohodě i s majitelkou dotčeného pozemku o jeho předání obci i k dohodě s majiteli sousedních parcel. Začali jsme řešit i podobu dalších částí projektu z dílny Citiplanu. Velmi mi záleží na přechodu u areálu Agrivep při vjezdu do Statenic – Černého Vola od Velkých Přílep. Umístění přechodu je vymyšlené, je třeba pouze dohodit s majiteli dotčených pozemků. Snad při jednáních uspějeme.

Občané, kteří se blíže zajímají o tuto problematiku, se mohou podrobně informovat na úřadě, rádi s nimi všechno probereme a vše vysvětlíme.

Opakovaně jsem také zaslechla názor, že na obecním úřadě je "lidí jako psů" a co tam, proboha, dělají? Množství nutných agend, které každý obecní úřad musí vykonávat, zřejmě zůstává pro běžného občana skrytá a neviditelná a obecní úřad bere jen jako výběrčích nepopulárních poplatků za poběhání a psy. To chuti do práce asi taky nepřidá?

Řekl bych, že občané, kteří s obecním úřadem musí vyřídit svoje osobní záležitosti, zejména ve stavební agendě, ale i jiné, toto neřikají.

Obecní úřad v naší obci zaměstnává na plný úvazek celkem pět osob. Jsou to starostka, místostarosta, vedoucí kanceláře starostky a dva techničtí pracovníci, kteří především pečují o čistotu v obci. Vedoucí kanceláře je paní Špičáková a má na starost spisovou agendu obce (podatelna, evidence obyvatel a volebních registrů), organizaci kulturních a společenských akcí, spolupráci se spolky obce, Czechpoint, ověřování podpisů a listin, agendu stížností a podnětů občanů, koordinaci a kontrola technických pracovníků, web obce a úřední desku. Úřad dále zaměstnává dvě pracovnice na poloviční úvazek. Stavební agendě se věnuje ing. Šarbortová a paní Whitehead má na starost poplatky občanů, spolupráci s katastrálním úřadem, archivaci, agendu spojená s herními automaty a běžnou administrativu. V létě příležitostně úřad krátkodobě zaměstnává brigádníky na výpomoc u technických pracovníků.

Vedle práce „pro obec“ obecní úřad pracuje také „pro stát“ v takzvané přenesené působnosti. Jsme správní silniční úřad pro místní komunikace, tedy povolujeme přepky místních komunikací, povolujeme napojení výjezdu z parcely na místní komunikaci. Vyřizujeme agendu výherních hracích automatů. Ověřujeme podpisy a kopie dokumentů, vydáváme ověřené výpisy z katastru nemovitostí, registru řidičů, výpisy z trestního rejstříku. Vyřizujeme přestupkovou agendu a agendu připojování na kanalizaci a vodovod. Obecní úřad, nikoliv obec či zastupitelstvo, pořizuje územní plán či jeho změny. Pečujeme o majetek obce zejména po vydání nového občanského zákoníku, který nově upravuje vztahy mezi majiteli pozemků a majiteli infrastruktury. Jenom pro příklad. Dříve stačil k postavě kanalizace či vodovodu na soukromém pozemku písemný souhlas majitele. Dnes občanský zákoník říká, že majitel pozemku je rovněž majitelem infrastruktury, která je na pozemku zbudovaná. Znamená to, že je-li asfalt na místní komunikaci na soukromém pozemku, patří tento asfalt majiteli tohoto pozemku. To samé platí o kanalizaci a vodovodu. Protože se situace novým zákonem změnila, jednáme až s 50 majiteli pozemků, ve kterých je uložena obecní infrastruktura, o uzavření právně závazné smlouvy, která vztah majitel pozemku a majitel infrastruktury narovná. Stejný postup nás čeká u místních komunikací. To se pochopitelně týká i nových staveb. Takže já osobně jsem projednával služebnosti – věcná břemena s majiteli pozemků, kterých se dotýká 12. etapa výstavby kanalizace a vodovodů. Jsme u kolaudací staveb, při vyjadřování obce ke stavbám musíme ověřovat souhlas s pravidly územního plánu, aby nedošlo k „černým“ stavbám na zeleném, tedy na pozemcích, které jsou územním plánem vyloučené ze zástavby. I takové případy jsme tady v minulosti měli. Připravujeme obecní stavby, vybíráme dodavatele, kterým stavbu předáváme, zajišťujeme

odborný dozor nad kvalitou stavby, přebíráme hotovou stavbu. Hledáme projektanty na projekty budoucích staveb a pracujeme s nimi, aby projekt byl zpracován v souladu se zadáním či potřebami obce. A takto bych mohl pokračovat dále.

Funkci místostarosty jsem zastával již dříve, poprvé jsem ji začal vykonávat v roce 2002. Dnes, o třináct let později, je pracovní náplň obecního úřadu daleko širší, než tehdy. A z mé minulé zkušenosti vím, že obecní úřad složený jen ze starosty a jedné pracovnice není v dnešní době myslitelný. Kromě toho se domnívám, že díky personálnímu posílení agend jsme jako plně funkční obecní úřad schopni přinést obci více peněz než obecní úřad s velmi omezeným počtem pracovníků, který řadu agend časově nezvládá, a proto se jim nevěnuje. To, že je všude úředníků „jako psů“, je kolorit dnešních dnů a to nejen u nás v obci. Bude-li vás to zajímat, přijďte, my vás s naší prací rádi seznámíme.

Jakou nejsložitější problematiku jste jako místostarosta řešil?

V roce 2007, kdy starostou byl pan Zeman, havarovala 7. března 2007 v Černém Vole cisterna s naftou, uniklo cca 30 000 litrů této látky a došlo ke kontaminaci studní. Narychlo se musel budovat nejdříve povrchový vodovod a před zimním obdobím havarijní vodovod pro tuto lokalitu, což se podařilo. Dalším oříškem byla výstavba vodovodu a kanalizace v ulici V Lukách, kterou stavěla firma Ballymore a kde důsledkem výkopových prací přišlo o vodní zdroj přibližně 35 rodinných domů, což mělo za následek opět provizorní dodávky vody pro tuto lokalitu. Po dobu výstavby se občané brodili po rozbahněných komunikacích, stížnosti obyvatel a následné urgencye stavebních firem o úklid komunikací nebral konce – toto byl snad z mého pohledu nejhorší rok, který jsem v obci zažil.

V naší obci žije také řada cizinců, a proto předminulé vydání Zpravodaje na popud vydavatele, tj. obce Statenice, obsahovalo i anglická shrnutí některých článků. Jaké na to byly ohlasy u vás jako na obci? S lítostí musím konstatovat, že jako redakce jsme žádné ohlasy nezaznamenali.

Zkusili jsme to proto, že při posledních volbách jsme se od cizinecké policie dozvěděli, že máme v obci 100 občanů z EU či jiných zemí, kteří mají upravený vztah s Českou republikou. Asi 70 z nich má volební právo, zbývajících 30 jsou mladší 18 let. Čili i cizí státní příslušníci jsou naši voliči – a dokonce mohou být i zastupiteli. Příklady tohoto druhu z okolí již máme. A proto i jim chceme dát možnost seznámit se se životem obce a podílet se na něm, pokud budou chtít. Rádi s nimi budeme spolupracovat, a pokud uvidíme, že o anglické souhrny ve zpravodaji je z jejich strany zájem, určitě v nich budeme pokračovat.

Text a foto: Jitka Lenková

Informace pro občany

Co nepatří do kanalizace, kvalita pitné vody

Vážení občané obce Statenice, jako Váš provozovatel vodovodu a kanalizace pro veřejnou potřebu obce Statenice si Vás dovoluujeme krátce informovat prostřednictvím Vašeho zpravodaje o provozu kanalizace a o kvalitě pitné vody ve Vaší obci.

Veškeré odpadní vody z odkanalizovaných částí obce jsou svedeny oddílnou kanalizací do čerpací stanice odpadních vod a jsou dále čerpány na čistírnu odpadních vod Roztoky. S ohledem na plynulý provoz kanalizace bychom Vás rádi informovali o základním dodržování kanalizačního řádu zejména ohledně vypouštění odpadních vod z domácností. Do kanalizačního systému nesmí být vypouštěny především **oleje, tuky, zbytky potravin, mechanické nečistoty jako jsou hygienické potřeby, hadry, vlhčené ubrousky, pleny či různé chemikálie**. Likvidací těchto látek může docházet k havarijním stavům přímo v kanalizačním systému či na centrální čerpací stanici odpadních vod. Likvidování zbytků potravin může vést ke stahování hlodavců do domovních kanalizačních přípojek či revizních šachet. Prosíme tedy o zvýšenou pozornost, co do kanalizačního systému

likvidujete. Do systému oddílné kanalizace se také nesmějí vypouštět dešťové vody.

Dodávaná **pitná voda** do obce je z pražské vodárenské soustavy a její **kvalita** je dlouhodobě **neměnná a velmi dobrá**. Voda je výrazně měkká a je tedy šetrná k domácím spotřebičům. Nejedná se však o vodu kojeneckou, která má vysoké nároky na koncentrace určitých látek obsažených ve vodě. Voda do obce je dodávána ze dvou zdrojů, z vodojemu Velké Přílepy a z vodovodní soustavy obce Tuchoměřice. Vybrané ukazatele z rozboru pitné vody můžete nalézt na našich webových stránkách, stejně jako aktuální informace ohledně provozu.

V případě dotazů je telefonické spojení na naší společnost 220 911 739, 220 910 331. V případě poruch a havárií je telefonické spojení 728 504 744 (24 hod).

Pokud nás budete chtít kontaktovat elektronicky, můžete na e-mail: info@1vodohospodarska.cz či osobně na adrese Kladenská 132, Velké Přílepy.

S přáním pěkných dní

Ing. Martin Aleš
jednatel společnosti 1. Vodohospodářská společnost, s.r.o.

Krátce z obce

Shromáždění starostů dobrovolného svazku obcí (DSO) **Od Okoře k Vltavě** se 15. listopadu uskutečnilo v restauraci Státnický Mlýn ve Státnicích. Svazek vznikl v roce 2001 a dnes sdružuje celkem osm obcí (Holubice, Libčice nad Vltavou, Okoř, Statenice, Svrkyň, Tursko, Velké Přílepy, Úholičky). Starostové obcí se zástupci Regionálního organizátora Pražské integrované dopravy (ROPID) jednali o možném prodloužení autobusové linky č. 316 do Kralup nad Vltavou a dále o obnově polních cest v okolí obcí tohoto mikroregionu.

Text: Jitka Lenková, foto: archiv DSO Od Okoře k Vltavě

Placení poplatků

Termín placení poplatků za svoz komunálního odpadu a psy za rok 2016 je jako každoročně stanoven do 30. dubna 2016, výše poplatků bude ještě upřesněna. Občané mohou od 1. ledna 2016 nejen tyto poplatky, ale všechny platby určené obecnímu úřadu nově hradit na úřadě nejen v hotovosti, ale také kartou prostřednictvím platebního terminálu.

Dotace pro dětské skupiny

O možnosti čerpat až 100% dotaci na zřízení prostor pro dětskou skupinu a o dalších aktuálních nabídkách dotací informuje věstník Dotační Noviny vydávaný poradenskou společností Cyrus Advisory, která je rovněž schopna připravit žádost o získání dané dotace a realizovat její čerpání.

Bude se konat

Masopustní průvod

sobota 13. února 2016 od 13. hod, od Kávarničky (Státnický mlýn) do restaurace Ve mlejně (Černý Vůl)

Obecní ples

sobota 19. března 2016 (čas a místo budou ještě upřesněny)

Inzerce

Volná místa

Injektáže sanace izolace

Přijmeme **zedníky, pomocníky na stavby, malíře**.
Nástupní plat dle dohody
Tel.: 603 180 230,
e-mail: info@buildingguide.cz

Ceník inzerce

1/12 str. – 200 Kč
1/9 str. – 270 Kč
1/8 str. – 300 Kč
1/6 str. – 400 Kč
1/4 str. – 600 Kč
1/3 str. – 800 Kč
1/2 str. – 1 200 Kč
1 str. – 2 400 Kč

Nekomerční řádková inzerce zdarma.
Vydavatel není plátcem DPH.
Další číslo vychází v březnu 2016.

Kontakt: JUDr. Jitka Lenková,
lenkova@volny.cz, tel. 604 684 834

„Vaří jako Rettigová!“

Kdo by dnes neznal toto pochvalné zvolání a jméno Magdaleny Dobromily Rettigové (30. 12. 1785 – 5. 8. 1845). Je spojeno s představou o tradiční, výborné a vydatné české kuchyni. Zalistovala jsem její Domácí kuchařkou, kterou dnes v domácích knihovnách najdeme jen zřídka, a došlo mi, že mě její otisk provází vlastně už od dětství. Nudle s tvarohem, bublanina švestková, karfiol omaštěný, flíčky se šunkou... Tohle všechno znám už od školky. Co jsem se ale dozvěděla až jako dospělá, je fakt, že Magdalena Dobromila strávila část dětství právě ve Státnicích. Letos si připomínáme 230. výročí jejího narození a 170. výročí jejího úmrtí. Dovolte mi krátké zamyšlení.

„... třebaže mé nepatrné spisy nezůstaly ležet, přece jsem psala Kuchařku, neb, buď Bohu žel, že tomu tak, až potud více lidí se shání po dobrém a chutném obědě než po nejkrásnější básni ...“
(M. D. Rettigová 16. 4. 1845)

„Tam počíná moje paměť“

Právě do doby, kdy se přistěhovala do Státnic, sahají její první vzpomínky. Bylo jí pět let, když její tatínek František Artmann, vrchnostenský úředník, dostal práci jako správce státnického zámku hraběte Šporka. Státnice byly malá vesnička, nebyla tady ani škola a tak malou Magdalenu učila její matka doma. Psala, počítala a četla už v pěti letech. „Kdo nezahlál, umí,“ říkala její matka, která dceru učila především německy a teprve ve věku deseti let ji poslala do školy. Magdalena moc rádostně dětství neměla. Matka jí zakazovala hrát si se selskými dětmi ze vsi. V tom čase obývala jedno křídlo státnického zámku ovdovělá baronesa Sterntalová, která měla dvě dcery a Magdalena je brzy pojala za kamarádky. Pro dětské hrátky však její matka neměla pochopení a držela ji zkrátka. Za každou chybu ji přísně trestala. Od útlého věku byla dívka nucena tvrdě pracovat v domácnosti a vzpomínala si na to, jak za to otec matku káral. Magdalena však poslušně plnila matčiny příkazy a později byla matce vděčná za to, že ji naučila píli a pracovitosti. Její, už tak ne příliš šťastné dětství, poznamenalo úmrtí otce i sourozenců. Malá Magdalena se poté s matkou nejprve odstěhovala do Plzně, později se přesunuly

k tetě do Prahy, kde se musela starat o domácnost a pomáhat matce vydělávat na živobytí. Život s matkou byl nelehký.

Ne vždy bylo dobře

Ve třinácti letech vážně onemocněla kašlem, bolestí nemohla spát a tak si krátila čas prací a čtením. Ke kašli se přidala žloutenka a Magdalena si přála umřít. V nemocnici proležela mnoho dní ve mdlobách a na pokraji svých sil. Přes útrapy a bolesti se vyléčila, vrátila se jí chuť do života a ona začala brzy pracovat. Do svých osmnácti let žila Magdalena v německojazyčném prostředí a prakticky neuměla česky. Snad řízením osudu se seznámila s českým buditelem a spisovatelem Janem Aloisem Sudipravem Rettigem, který se stal později jejím manželem. Zastával jako právník funkci radního v několika městech, zejména ve východních Čechách. Rettigová s ním tak pobývala v Přelouči, Ústí nad Orlicí, Rychnově nad Kněžnou a posledních jedenáct let svého života v Litomyšli. Rettig měl pro svoji aktivní a pracovitou ženu, která se po svých smutných osobních zkušenostech rozhodla věnovat se zejména výchově a výuce dívek, velké pochopení a podporoval ji.

Láska k literatuře

První literární pokusy Rettigové byly psané německy. Napsala mnoho drobnějších a pár rozsáhlejších děl. Za podpory a vlivu manžela a přátel se rozhodla psát i česky. Publikovala svoji tvorbu nejprve v časopisech, později vydala několik povídkových knih určených především dívkám. Byla výbornou vypravěčkou a často je považována za zakladatelku české červné knihovny. Navzdory tomu, že její tvorba nedosahovala vysokých uměleckých kvalit, publikovala dál a šířila národní vědomí a osvětu v ženském měšťánském prostředí. Především díky své Domácí kuchaře, vydané poprvé roku 1826, rozšířila ználost české kuchyně a sbírku kuchařských receptů, současně přispěla i k rozšíření českého jazyka v měšťánském a lidovém prostředí. A tahle kniha, kterou mám v ruce, vyšla během více než sto let v mnoha vydáních. Řekněte sami, není to národní poklad?

Text: Renáta Štátná
Obr.: archiv autorky

Patchwork ve Státnicích

Ve Státnicích máme od podzimu nově kurzy patchworku. Vede je Věra Vyšínová, která se tomuto koníčku věnuje již řadu let. Když jsme si prohlíželi její nádherné výtvořky, hned jsme se pro patchwork rozhodli. Zatím nás chodí pět a již se ozvala také další zájemkyně. Těšíme se tedy, že se naše řady dále rozšíří. Jsme rádi, že se nám naše lektorka tak věnuje a hlavně velebíme její trpělivost. Původně jsem si totiž myslela, že se jen sešije pár čtverečků dohromady a je to! Ale ouvej, je to práce velice přesná a vyžaduje převlekou trpělivost. Když ale má člověk před sebou vidinu těch krásných výrobků, začne se snažit. Teď jsme tvořili vánoční ubrus doprostřed stolu, někdo se rozhodl pro prostírání. V plánu máme vytvoření deky s patchworkovými motivy. K ruce máme také literaturu a hlavně šicí pomůcky od naší obětavé lektorky.

Přijďte se někdy na nás podívat, třeba se pro tohoto koníčka také rozhodnete. Lekce se konají 1x za 14 dní, vždy ve čtvrtek od 17 hodin v podkrovní obecního úřadu, ta nejbližší bude 17. prosince. Další informace ochotně poskytne vedoucí kurzu Věra Vyšínová, tel. 776 083 822.

Květa Englerová

Dopisy čtenářů

Hromady, hromádky a vůně venkova

Máme rádi zvířata, ale rozhodně ne jejich výměšky. Pokud se nepletu, to snad je úplně normální postoj. Konkrétně nemáme rádi hromady a hromádky psích exkrementů před brankou a podél plotu a očůrávání plotů a keřů v blízkosti našeho domu. Ovšem tento postoj u některých majitelů pejsků vyvolává údiv a opovržení. Vždyť jste na venkově! Co čekáte na vesnici, tady to vždycky páchno, protože se tu chovají zvířata.

Ano, to bylo, ale dneska se doba změnila, každý chce žít v kulturním a čistém prostředí. Nechápu, proč chodí páníčkové venčit své miláčky do ulice, kde jsou obytné domy, proč nejdou do přírody, ta tu zatím ještě je a není jí málo. Ono je to pohodlnější, na dlažbě není bláto a je to blíž. Často mi takový majitel pejska řekl, proč mi vadí jejich výměšky, vždyť to voda smyje a časem se to rozpustí. Nehledě na to, že jeho pejsek si nutně musí můj plot označkovat. Nechápu, proč si tedy tyto činnosti neprovádí na vlastním pozemku a obtěžuje s tím ostatní. Když člověk spočítá, že ulici denně projde minimálně 20 psů, je to 600 hromádek a značení za měsíc. Vracíme se do středověku?

Květa Englerová

Ze všeho nejvíce si cením lidskosti, otevřenosti a čestnosti

Letos v srpnu byla ve Velkých Přílepech otevřena Přílepská ordinace, v níž působí nový praktický lékař - MUDr. Rodion Schwarz. Zajímalo mě, jaký je a zda je opravdu lékařem, ke kterému jde člověk s důvěrou, zda vnímá pacientovy obtíže v širších souvislostech. Měla jsem spoustu dotazů, na které by mě zajímaly odpovědi. Jakoby řízením osudu jsem sama onemocněla a v ordinaci se ocitla, než jsem stačila do pěti napočítat. A tak jsem měla možnost se s panem doktorem seznámit osobně a záhy jsem si dokázala odpovědět sama. Víím, že sem chodí i stateničtí pacienti, a rozhovor byl na světě.

Pane doktore, proč jste se rozhodl právě pro Velké Přílepy a okolí?

Přiznám se, že jsem původně uvažoval o otevření ordinace přímo v Praze. Během atestační přípravy, kdy jsem pracoval v ordinaci na Praze 4, jsem však začal pociťovat, že pro mou budoucí praxi mi bude bližší, budu-li znát nejen choroby svých pacientů, ale i jejich rodinu a prostředí, kde žijí. Prostě takový rodinný lékař s hlubším pohledem na pacienta.

Co můžete pacientům nabídnout?

Začali jsme v srpnu letošního roku, řekl bych na zelené louce, ale postupně vybavujeme ordinaci novými přístroji a možnostmi vyšetření přímo v ordinaci. Chceme pacientům nabídnout maximální pohodlí. V tuto chvíli již disponujeme analyzátozem CRP (ukazatel zánětu v těle pro správnou indikaci antibiotik) analyzátozem glykovaného hemoglobinu (pro zjištění úspěšnosti léčby u diabetiků), máme k dispozici EKG

a kapesní přístroj pro čtyřlidské sledování krevního tlaku (ve většině vyspělých zemí se užívá u všech pacientů s nově zjištěným vysokým krevním tlakem před nasazením léčby, pomáhá k vyloučení třeba syndromu bílého pláště) či test na okultní krvácení ve stolici (jako prevence karcinomu tlustého střeva). Tyto přístroje nám pomáhají snížit zbytečné předepisování léků, ušetřit zdlouhavá vyšetřování a čekání na výsledky. Do budoucna chceme jako součást ordinace zřídit i malý zákrokový sálek, kde by se kromě odběrů krve daly provádět i další vyšetření, převazy, ošetření ran či drobné chirurgické zákroky. U pacientů – diabetiků bez vážných komplikací – jsme zavedli prohlídky a sledování aktuálního stavu i s možností specifických odběrů krve přímo v ordinaci. Znamená to, že již nebudou muset jezdit pokaždé k diabetologovi. Mimochodem od příštího roku bude v budově i paní doktorka diabetoložka, takže péče bude zajištěna na všech úrovních.

MUDr. Rodion Schwarz ve své ordinaci

A protože chceme být moderní ordinací, plánujeme pořízení přístroje pro stanovení srážlivosti krve, které běžně v ordinacích praktických lékařů nebývá. Aktuálně upozorňuji na to, že pacienty nad 65 let očkujeme proti chřipce a pneumokokovým infekcím zdarma, dále je úplnou novinkou to, že pokud se u nás zaregistruje student, dostává první potvrzení, například potvrzení ke studiu, na řidičský průkaz nebo potvrzení o způsobilosti k práci s dětmi či potravinářský průkaz také zdarma.

Jaká je vaše předchozí praxe?

Již během studia medicíny jsem měl, díky výměnným programům, příležitost ke studiu v Turecku a Švédsku. Po jeho absolvování jsem půl roku působil jako lékař na ostrově Rusinga v Keni. Následovaly tři roky v ordinaci praktického lékaře v Praze. Paralelně s tím také probíhala práce s lidmi bez domova a přístěhovalci v nízkoprahovém centru Naděje, a dále práce lékaře závodní preventivní péče ve zdravotnickém středisku Medicover, nyní Mediconet. Po atestaci mě opět zlákal „černý kontinent“ a další čtyři měsíce jsem působil hluboko v horách na klinice ve státě Burundi. Intenzivně se věnuji také studiu tradiční čínské medicíny. Pokud to není nutné, asi pacient pozná, že nejsem úplně nakloněný řešit obtíže ihned farmakologickými preparáty a někdy doporučuji také speciální bylinné směsi zhotovené z čínských bylin a různé návody k uzdravení. Nerad tělo zbytečně zatěžuji silnými léky. Přiznám se, že během dlouhých afrických večerů jsem vypracoval materiály, kde je stručně a jasně popsáno, jak na to. Jsou k dispozici v ordinaci či čekárně.

Pane doktore, odkud pocházíte? Vaše křestní jméno Rodion není příliš obvyklé...

Rodion je středověké jméno, které bylo dáváno mnichům na ostrově Rhodos. Mě tak pokřtili rodiče před více než třiceti lety v malém karpatském městečku na Ukrajině. Tam jsem žil do svých osmi let. Další dva roky jsem žil s babičkou a dědou v oblasti střední Ukrajiny v typické ukrajinské vesnici, kde jsme měli velké hospodářství. Jsou to ty nejkrásnější vzpomínky na dětství. Cítím, jak mě vesnický duch opět k sobě táhne. Když mi bylo jedenáct let,

vzala mě a mladšího bratra maminka k sobě do Česka, kde, coby vysokoškolačka, již druhým rokem pracovala jako švadlena. Postupně se svou pilí vypracovala na vedoucí. Vzpomínám si, že na začátku jsme měli jen jeden kufr s oblečením a stolními přístroji. Nic víc. Začínali jsme náš nový život úplně od píky. Za čtrnáct dní od příjezdu do ČR jsme pak se znalostí jediného českého slova „ahoj“ nastoupili do školy. Bratr šel do první třídy a mě dali rovnou do šesté. Posměšky a perzekuce spolužáků, že jsem hloupý Ukrajinec, nakonec přerostly v uznání, neboť jsem se jako jediný dostal na gymnázium. A následně pak i na medicínu. Nebylo to lehké, ale jsem vděčný za tuto školu života, která mi nyní pomáhá chápat mé pacienty v tíživých životních situacích. A také děkuji Pánu Bohu, že vždy mi posílal do cesty dobré lidi, kterým nevadilo, že jsem odjinud.

Přijímáte ještě nové pacienty? Co má člověk udělat, když se chce stát vašim pacientem?

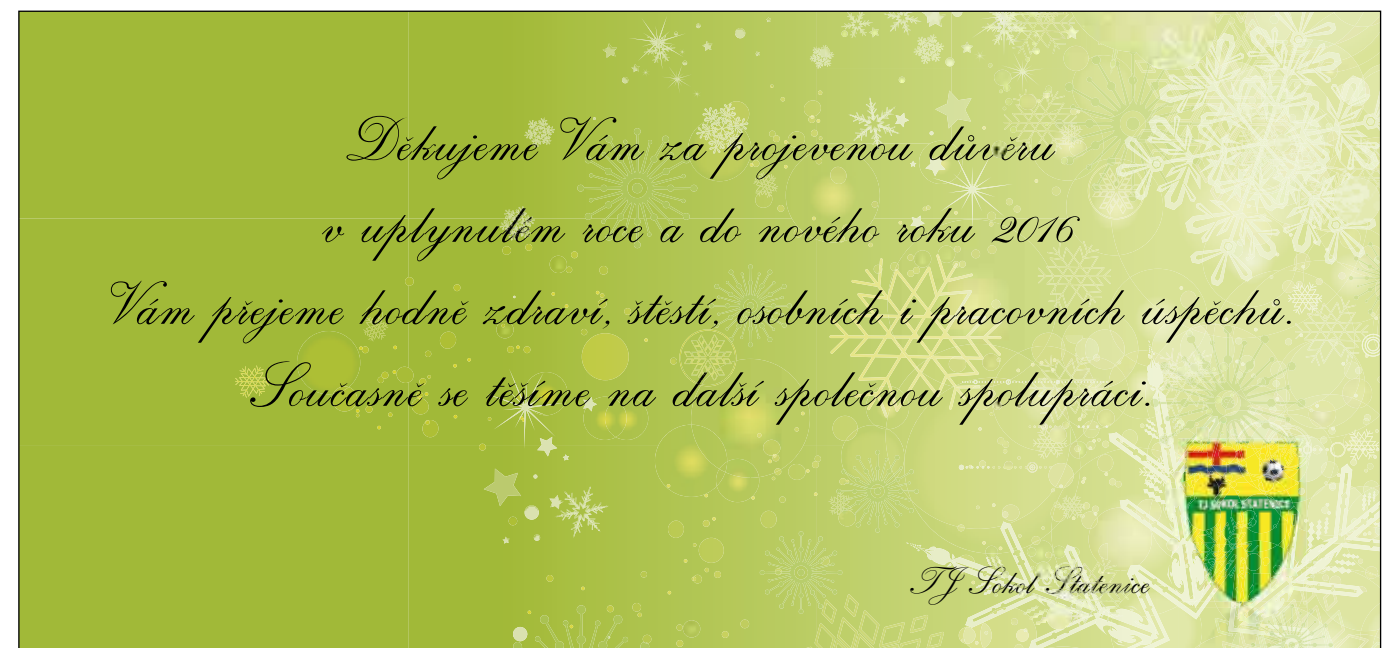
Ano, nové pacienty stále registrujeme. Filozofii naší ordinace od počátku je poskytovat kvalitní péči. A na to kladu důraz. Proto, až bude dosažen kapacitní strop, uděláme stop stav a přijímat přestaneme. Nechtěli bychom, aby se to zvrhlo ve fabriku, jak tomu bohužel občas bývá. Zájemci o naši péči nás mohou kontaktovat buď na telefonním čísle 226 205 438, popřípadě emailem na adrese prilepska.ordinace@gmail.com. Všechny informace o naší ordinaci jsou na našich webových stránkách www.prilepska-ordinace.com. K první návštěvě v tuto chvíli není nutné se objednávat. Můžete však nyní nově využít online kalendář, který naleznete právě na našem webu, a budete

mít jistotu, že se čekání v čekárně zkrátí na minimum. Přijít můžete také v první polovině ordinací doby, kdy bereme pacienty neobjednané. Při první návštěvě si ověříme totožnost pacienta a vyplníme registrační list. Pacient dostane jednak zmíněný registrační list a žádost o vydání zdravotní dokumentace. Tuto žádost buď předá, nebo zašle praktickému lékaři, ke kterému dosud chodil a od kterého se rozhodl přestoupit k nám. V případě, že zná pacient jméno a adresu svého dosavadního lékaře, vyžádáme si dokumentaci za něj. V případě, že dosud svého praktického lékaře nenavštěvovali nebo k němu docházeli jen sporadicky, s méně závažnými zdravotními potížemi, dokumentace není nutná a postačí nám vstupní prohlídka. Po řádné registraci se koncem měsíce v centrálním systému provede automatické odhlášení od stávajícího lékaře a přihlášení k novému ošetřujícímu lékaři, tedy nám.

Cítím, že vaše hodnoty máte zcela přesně uspořádané. Jistě máte nějaké „životní krédo“?

Ze všeho nejvíce si cením lidskosti, otevřenosti, čestnosti a umění dodržet dané slovo. To jsou pro mě velmi důležité ukazatele o hodnotách člověka. Velice obdivuji manuálně zručné lidi a chovám je v úctě. Mám moc rád přírodu a mým velkým snem je mít domek či malou chaloupku se sadem, kde bych se svými blízkými mohl žít v harmonii s přírodou a s lidmi v okolí a následně část této harmonie a klidu předávat svým pacientům.

Text a foto: Renáta Štátná

Pro sportovce je nejlepší odměnou publikum

Je to přesně dva roky, co jsem si povídala se starostou TJ Sokol Statenice, Janem Nyklase. Zajímalo mě, co se za dobu jeho působení v čele organizace změnilo, co se povedlo, co se chystá, zkrátka jak si Sokol stojí. Na sociální síti registruji, že naši fotbalisté jsou úspěšnější než v předešlých letech a že na sobě opravdu pracují. Poprosila jsem zástupce Sokola o rozhovor a strávila pak příjemnou hodinku s místostarostou Bohuslavem Mrázkem, jednatelem Antonínem Zemanem a hospodářkou Janou Špičákovou.

Jak se Sokolu pod vedením Honzy Nyklase daří? Povedlo se mu něco změnit či zavést nějaké změny oproti předešlému vedení?

V první řadě je třeba zmínit, že za dobu působení Honzy na postu starosty se

Řekněte mi něco o našem fotbalovém týmu, chlápci se posouvají v tabulce směrem nahoru a jsou úspěšnější než v minulosti.

Statenický fotbalový tým si opravdu vede velice dobře. V letošním roce postoupil ze IV. do III. třídy okresní soutěže. Naši fotbalisté mají nad očekávání výborné výsledky a po podzimní části soutěže se usadili na třetím místě. Tým je víceméně stabilizovaný a k odchodům nebo příchodům hráčů dochází už jen ojediněle. Základem jsou místní hráči, ale podstatnou část týmu tvoří hráči s trvalým bydlištěm daleko za hranicemi Statenice. Obrovskou zásluhu na pevnosti, soudržnosti a kvalitě mužstva mají Petr Pouliček spolu trenérem Zdeňkem Štěpánkem. Ovšem i hráči samotní přišli s několika tipy, kdo by mohl jejich řady ještě posílit. Kluci se opravdu snaží, hrají s chutí a dávají do toho všechno, protože vědí, že to má smysl. Nejde ale přehlédnout, že je často mrzí malá účast obecního diváka. Diváci dají zápasu tu správnou

atmosféru, často dokážou hráče, jak se říká, vyhecovat k lepším výkonům. Věříme, že se i tenhle deficit podaří zvládnout a kluci nebudou hrát bez této podpory, kterou tolik potřebují.

Kopaná je v obci tradice už od roku 1929, nabízí ale Sokol i jiné sportovní využití?

V ostatních sportovních aktivitách oproti našim původním představám v současné době zatím ještě pokulháváme. Podařilo se nám však zorganizovat taneční kurzy pro dospělé, které jsou velmi oblíbené a hojně navštěvované. Stále pracujeme s myšlenkou založit cyklistický oddíl, chtěli bychom i další sportovní oddíly, například stolního tenisu, ale velkým úskalím je absence sportovního zázemí, jakým by byla sokolovna nebo tělocvična. Současně narážíme i na personální problém, čili kdo by takové oddíly mohl a dokázal vést po odborné stránce. Pevně věříme, že v dohledné době vyřešíme i tyto nedostatky a vzniknou tak nové sportovní oddíly.

podařilo zlegalizovat chatky, které patří zahrádkářům a stojí na pozemku Sokola. Také se nám podařilo zlegalizovat provoz a účel pronajímání sokolovny, stejně tak jako jsme dořešili a zapsali do katastru část nemovitosti postavené na fotbalovém hřišti, konkrétně se jedná o kabiny a sociální zařízení. Nyní už jen zbývá dokolaudovat prostory bufetu, klubovny a venkovního společenského prostoru na fotbalovém hřišti. To znamená, že příští rok musíme vytvořit novou smlouvu o spolupráci a pronájmu pozemku s obcí. Na tom jsme začali intenzivně pracovat a chceme, aby toto všechno sloužilo ku prospěchu občanů Statenice a Černého Vola. Oproti minulosti velmi precizně a poctivě funguje finanční výbor, který má zájem na tom, aby financování Sokola bylo v pořádku a podle pravidel. Jinak co se týká Honzy Nyklase osobně, ten je již mnoho let spojen s obecními akcemi, vlastně od doby vzniku spolku Čarodějnic od Juliány, a to se psal rok 2003. Když se někde něco dělo, vždycky

u toho byl Honza. Pomáhal při přípravách, s organizací i se zajištěním pořádku po skončení akce. Po zvolení do funkce svůj postoj vlastně vůbec nezměnil, dál dělá všechno, co je potřeba, angažuje se ve všech aktivitách se stejným nasazením a poctivostí jako dřív. Rádi bychom zmínili, že je obdivuhodné, s jakým nasazením pracuje již zmíněný dobrovolný spolek Čarodějnic. Společně se Sokolem a obcí tvoří jádro pro vznik sportovní – společensko – kulturních akcí. Dámy pracují v rámci spolku prakticky celý rok, věnují přípravám akcí svůj čas i energii, často na úkor svých rodin a soukromých životů. A to všechno úplně zadarmo. Letos však poprvé, díky nové paní starostce, získaly od obce drobné finanční ohodnocení a velmi nás těší, že jejich úsilí dokáže obec ocenit. A pevně věříme, že toto úsilí ocení i stateničtí spoluobčané a účast na akcích, které se každoročně chystají, bude větší než v předešlých letech. Teď je řeč hlavně o obecním plesu a masopustu.

Podařilo se sportovcům pořídit nějaké nové vybavení?

Vedení Sokola se snaží využívat možností dotačního systému a nabídek, v uplynulém roce se nám podařilo z těchto dotací získat traktůrek na sekání trávy a nové míče. Dále máme zažádáno o samozavlažovací systém, uvidíme, zda nám bude dotace poskytnuta. Chceme touto cestou současně velmi poděkovat za podporu a spolupráci především obci, která nás velmi podporuje, a sponzorům, jmenovitě bychom zmínili Ovoce a zelenina Šandera a Antonín Zeman stavební řemesla, velmi si vážíme každé podané ruky a jakékoli podpory.

Ještě v krátkosti řekněme, jaké akce chystá Sokol pro nadcházející rok?

Z těch nejbližších to bude určitě, již tradiční masopust, který je naplánovaný na 13. února 2016. Ve 13 hodin vyjde průvod z náměstí u Kavárničky a tentokrát půjde směrem k Restauraci Ve Mlejně v Černém Vole. Další akcí v prvním čtvrtletí bude obecní ples, který už má také termín, 19. března a bude se konat nejspíš v Sokolovně v Úněticích. Podrobnější informace, stejně jako informace o dalších plánovaných akcích najdou občané na obecních webových stránkách, nebo na plakátech, které jsou pravidelně vyvěšovány na obecní vývěsky. A protože se blíží konec roku, rádi bychom občanům touto cestou poděkovali za projevenou důvěru v roce uplynulém a do roku nadcházejícího jim přejeme hodně zdraví, štěstí, osobních i pracovních úspěchů. Současně se těšíme na další společnou spolupráci a setkávání ve všech akcích, které nás v budoucnu čekají.

Text: Renáta Šiastná
Foto: archiv TJ Sokol Statenice

Podzim v knihovně

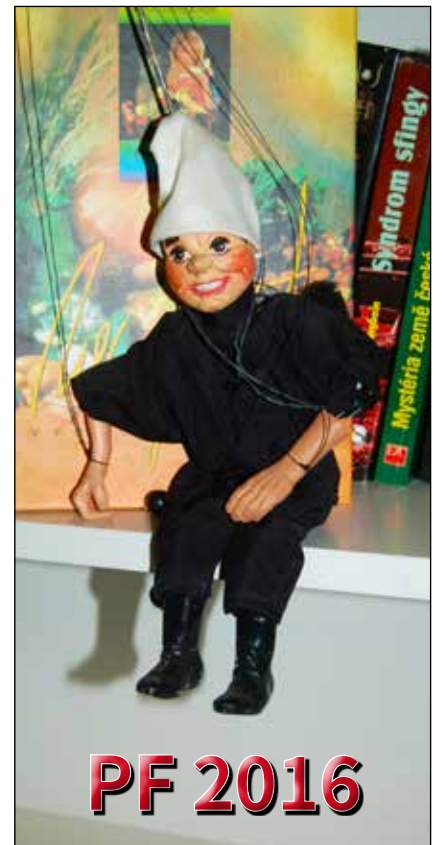
Statenická knihovna je malá, ale naše. V poslední době se snažíme, aby se v mezích finančních možností aktualizoval knižní fond a vylepšilo se prostředí knihovny. Nejde to najednou, to je samozřejmé. Ale snažíme se. Letos jsme za podpory obecního úřadu mohli koupit nové knihy, a to ty, které v regálech chyběly. Různé encyklopedie, např. Ottova encyklopedie Česka, Encyklopedie minerálů, Lidské tělo, Encyklopedie Unesco, Encyklopedie pravěkých pokladů v Čechách a jiné. Pro milovníky detektivek přišly knihy s detektivními zápletkami, pro lidi nadané hudební múzou máme Zpěvník Jana Nedvěda i Zpěvník J. Suchého a J. Šlitra. Na děti čekají Medvídek PÚ, Tři malá prasátka a Lady a Tramp s ilustracemi W. Disneye. Ani na větší děti a mládež jsme nezapomněli. Celkem jsme nakoupili 58 knih a k tomu jsme dostali 16 knih jako premií zdarma. Nakupovali jsme tak, aby si mohl vybrat co nejširší okruh čtenářů a věřte tomu, že to není jednoduché. Romány a historické romány, ženské čtení, literaturu faktu a další a další nám jako výměnný fond vozí Vědecká knihovna v Kladně. Letos na podzim nám takto bylo zapůjčeno 181 krásných nových knih. Jeznam najdete na webu knihovny přístupném z hlavní stránky webu naší obce.

Knihovna by se do budoucna ráda stala tak trochu kulturním centrem obce, ale je zřejmě těžké najít téma, které by veřejnost oslovilo. O předvánoční posezení a výrobu vánočních dekorací 25. listopadu byl jen minimální zájem, přestože jsme měli kromě malého občerstvení připravené chvoji, spoustu ozdób i odborné vedení. Stejně 2. prosince „dopadl“ i zajímavý seminář o finanční gramotnosti, především o sebeobraně proti „šmejdům“, určený seniorům. Ještě k zájmové činnosti ve Statenicích – vělařský kroužek se také neujal. Přitom v jiných obcích to jde. Třeba v Horoměřicích fungují chovatelé, ve Velkých Přílepech rybáři a zahrádkáři. Také u nás má hodně lidí zahrádky, leckdy si neví rady s rozrostlými květinami a poptávají se, kdo by je chtěl. Proč tedy nezaložit zahrádkáře? Proč by nemohl existovat turistický kroužek s historickou tematikou? Co rybáři? Vždyť i ti tu jsou. A jistě by se našla hned celá řada dalších koníčků.

Vítáme vaše nápady na oživení života Statenice a rádi jej podpoříme.

Děkujeme všem laskavým dárcům, kteří naší knihovně darovali knihy, DVD a časopisy, častokrát doslova „jako nové“. Jsme rádi, že neskončily ve sběru a mohou nadále dělat radost našim čtenářům. Dary tohoto druhu rádi uvítáme i nadále. Zároveň přejeme našim dárcům, čtenářům a všem lidem dobré vůle krásné prožití vánočních svátků a hodně štěstí a zdraví v novém roce. Těšíme se na další setkávání s Vámi.

Vaše knihovna a knihovnice

Zajímavosti z našich knížek

Věděli jste, že potlačování a církevní cenzura „zakázaných“ knih začala na konferenci o obsahu Bible v roce 393 našeho letopočtu, na které církevní hodnostáři sestavující kánon, tj. soubor knih, které jsou přijaté církví a jsou jí schváleny, schválili Starý zákon a evangelia podle Marka, Matouše, Lukáše a Jana, Knihu zjevení, dopisy Petra a Pavla a Skutky apoštolů. Některé texty a evangelia církev nepřijala a do Bible se tak nedostaly. Chcete znát pravdu o templářích a církví? Víte, jak má Vatikán zabezpečenou svoji suverenitu? Další a další zajímavosti o Vatikánu najdete v knize H. Paula Jefferse – **Temná tajemství Vatikánu – pátrání po záhadách nejtajemnějšího státu na světě**, kterou si můžete půjčit v naší knihovně.

Text: Květa Englerová

Cílem Kavárničky je potěšit, posloužit a propojit všechny lidi ze Statenic a okolí

Přestože je mezi námi již čtyři roky, stále jako by se jí spousta lidí vyhýbala. Je krásná, elegantní a moderní, její vlnitá a otevřenou náruč zatím přijímají jiní lidé, než ti, od kterých by se to očekávalo. Mluvím o Kavárničce na náměstíčku. Zajímalo mě, čím by to mohlo být, a tak jsem si popovídala s její majitelkou, Barborou Škopkovou (37), která ochotně a otevřeně odpovídala na moje, možná někdy až příliš osobní otázky.

Báro, letos v listopadu přibyla Kavárnička na pomyslném dortu čtvrtá svíčka. Co bylo u jejího zrodu? Byla touha po podnikání nebo láska ke sladkostem?

Jak mě napadlo mít svoji kavárnu? Když jsem se vrátila po roce z Ameriky, kde jsem studovala na střední škole, chtěla jsem si udržet angličtinu. Proto jsem si brzy našla práci v Praze na Letné, v krásné kavárně The Globe, která patřila cizincům, a pracovali v ní mladí lidé z celého světa. Mezi hosty byli také cizinci žijící v Praze, tedy bez rodiny a přátel, a naše kavárna pro ně byla taková malá náhradní rodina. Lidé k nám chodili pravidelně, věděli jsme, který je jejich oblíbený stoleček a jaké mají rádi káfičko. To se mi moc líbilo. Cítili se u nás dobře a rádi se k nám vraceli. A o to se snažíme i v naší kavárně ve Statenicích. Přejeme si, aby se u nás lidé dobře cítili a rádi se vraceli. Když jsme se s rodinou do Statenic přistěhovali, byla kavárna slíbena v projektu a my s manželem jsme nedočkavě vyhlíželi, kdy už bude otevřená, abychom si konečně dali oblíbené cappuccino, až půjdeme na procházku s kočárkem. Denně jsme chodili kolem, ale pořád se nic nedělo.

Mezi lidmi se povídá, že ti manžel daroval k Vánocům nebytové prostory

na kavárnu. Mohla bys trochu poodhalit, jak to opravdu bylo? Já nemám ráda takové to "jedna paní povídala..."

Ano, byl to částečně dárek od manžela k Vánocům, ale hlavně to byl můj splněný sen. A úplně jednoduché to nebylo. Několik měsíců trvalo, než se nám podařilo prostory odkoupit. Poté začala složitá rekonstrukce a přípravy, které nás ale moc bavily. Při nich jsme spolupracovali nejen s naším kamarádem architektem, ale v nemalé míře s Petrou Veselou, která dohlížela, aby, po odborné stránce, bylo vše na svém místě. To znamená kávovar, lednice, odklepávací plocha, mlýnek na kávu a další vybavení, a abychom si nešli při práci, jak se říká, přes ruku. Pro upřesnění: Petra Veselá je česká barista, tedy znalec ve výrobě kávy, která vyhrála Mistrovství České republiky baristů soutěž Mistr kávy v letech 2005 a 2007, několikrát se umístila na 2. a 3. místě. Českou republiku reprezentovala na Mistrovství světa baristů v Curychu a na Šampionátu v latte art v Antverpách. Společně se svým manželem Gliwinem

Davisem, rovněž mistrem světa v baristice, dělají rozhodčí na světových baristických soutěžích. Petra navíc napsala krásnou knihu o kávě, kterou máme v Kavárničce k prodeji i s vlastnoručním podpisem autorky. Kdo jiný by nám dobře a odborně poradil?

Vím, že už na začátku jsi měla vizi, čím by Kavárnička měla být. Co vašim hostům můžete a umíte nabídnout? Samozřejmě

Čtvrté narozeniny Kavárničky si zasloužily oslavu plnou veselí a dobré nálady.

Foto: Eva Norgren

kromě bohaté nabídky sladkých produktů a kávy? Míváte tu různé akce. Komu jsou určeny? Široké veřejnosti?

Prioritou číslo jedna je hlavně kvalitní a správně připravená káva a jiné kávové speciality. Můžete si tu ale dát i výborné čaje a kvalitní vína, máme zde i domácí kopečkovou zmrzlinu, která letos vyhrála cenu Zmrzlina roku. A samozřejmě nabízíme dortíky, sladké koláče i quiche, což je tradiční francouzský slaný koláč, jehož základem je křehké těsto. Oblíbené jsou i panini – teplé zapékané sendviče. Úplně nově máme v nabídce čerstvé polévky s focacciou, to je italský pečený chlebový výrobek podobný pizze, tiramisu od italského cukráře nebo nové výtečné a designové velmi zdařile zpracované dortíky od místní cukrářky. Důležitou součástí Kavárničky je dětský koutek, to byla naše podmínka. Sami máme dvě děti a víme, že bez dětské herny bychom si to káfičko v klidu asi těžko dali. Herna je velká a plná hraček, jsou tu stolečky na malování, dokonce i televize a spousta pohádek na DVD, ale ty použijeme pouze na vyžádání rodičů, snažíme se totiž děti podporovat v tom, aby si hrály společně. Maminky s miminky tu mají k dispozici i přebalovací pult. Během roku pořádáme několik akcí, které jsou určeny pro širokou veřejnost. Velice oblíbená je tu tradiční Mikulášská, vyrábění adventních věnců ve spolupráci s květinářstvím Parádnice. V oblíbě jsou i workshopy pro malé děti, teď opakovaně připravujeme vyrábění vánočních hvězd a andělíčků z korálků. Další pravidelnou akcí na pondělní dopoledne jsou Zpívanky, hýbanky pro nejmenší děti s Eliškou Frkovou. Letos máme zatím málo dětí, takže pokud by měl někdo zájem, přihlaste se u nás. Pravidelně po cvičení venku k nám chodí maminky s kočárky ze Strolleringu z Horoměřic, párkrát do roka nám přijede Eliška Frková zahrát loutkové divadlo. Pořádáme zde i narozeninové oslavy a do budoucna by se mi líbilo víkendové čtení pohádek v herničce.

Proč myslíš, že někteří lidé říkají, že je u vás draho a že Kavárničku považují za podnik pro movitější vrstvu?

Mrzí mě, že takhle lidé Kavárničku vnímají, ale věřím, že je to pouze tím, že si k nám zatím nenašli cestu. Chceme, aby každá návštěva v naší kavárně byla zážitkem, a tomu se snažíme podřídit i nabídku a výběr surovin. Dbáme na to, aby vše, co nabízíme, bylo nejen chuťově na skvělé úrovni, ale aby každá položka měla svůj pozitivní příběh. Skvělá italská káva, zmrzlina od Radka Hrivňáka z Tuchlovic, dorty od Kristýny Duřkové ze Statenic, nově nabízíme polévky a další dobroty. Za každou položkou v naší nabídce stojí lidé, které známe, kterých si vážíme a kteří vkládají do své práce kus svého srdce. Zjednodušeně, raději v kavárně nabídnu menší tiramisu od Davideho než obrovský větrník, plný ztužených tuků a levných surovin z pásové výroby. Snažím se, aby byla v Kavárničce vždy základní, cenově dostupná nabídka, ze které si vybere každý a může si ji bez problémů dovolit, aniž by to zatížilo jeho

Sehraný tým Kavárničky – Barbora Škopková, Viktorie Kalinová (vlevo) a Natalia Velychkan (vpravo)
Foto: Eva Norgren

rozpočet. Moc by mě potěšilo, kdyby se k nám přišli podívat lidé z okolí a přišli si k nám dát něco dobrého. Kavárnička je tu pro všechny, každý si může přijít dát klidně jen káfičko a nechat děti pohrát v herně, přečíst si noviny, jen tak posedět. Všem kvůli tomu tu Kavárnička je – jejím cílem je potěšit, posloužit a propojit všechny lidi ze Statenic a okolí. Stále čekám, až k nám budou chodit hlavně místní občané, na druhou stranu mě stále mile překvapuje, kolik lidí k nám pravidelně dojíždí třeba z Roztok, Holubic, Turska, Velkých Přílep, Suchdola, Horoměřic, odkud chodí maminky s dětmi pěšky, ale třeba i z Prahy 6.

Kolik má Kavárnička zaměstnanců a jsou to „mistry v oboru“, to znamená – mají nějaká speciální školení? Jak správně uvařit kávu přece neví každý.

V současné době mám v týmu dvě milé paní, moc šikovné baristky, které jsou pečlivě proškolené Petrou Veselou, se kterou nyní vymýšlíme termín našeho dalšího školení. Uvařit správné espresso není pouze o dobrém a kvalitním přístroji a kvalitní kávě, tady záleží hlavně na správné obsluze a údržbě, správné teplotě, tlaku a správném nastavení hrubosti mlýnku.

Je pravda, že v Kavárničce pracovaly dvě dívky z dětského domova, pro které to byl splněný sen, získat takovou práci? Kam se poděly?

Ano, Kačka s Verčou. Jsou to úžasné holky, které byly dva a půl roku součástí naší Kavárničky a vlastně vždycky budou! Ostatně nám tu na zdi visí jejich fotky, a tudíž tu jsou stále s námi. Holky jsem našla v novinách v době, kdy jsem se poohlížela po nějakém milém a spolehlivém personálu. Prostřednictvím nadace „Múzy dětem“ sháněly práci. Jejich příběh byl tak silný, že mě okamžitě zaujaly. Scházely jsme se dlouho před otevřením a společně za dohledu Petry trénovaly, jak udělat to nejlepší espresso. Později dívky absolvovaly další kurz Latte art – takzvané malování mléčnou pěnou. A před rokem se holky splnily další sen – odletěly z Kavárničky

rovnou do Toronta zdokonalit si angličtinu. Obě pracují v kavárnách, daří se jim dobře a jsme v neustálém kontaktu.

Jaké máš plány spojené s Kavárničkou do budoucna, co dalšího bys ráda dokázala?

Ráda bych pořádala víc různých malých milých kulturních akcí. Před pár dny už jsem domluvila, že před Velikonocemi budeme opět plést pomlázky a také uvažuji o tom, že prodloužíme otevírací dobu v pátek či sobotu, aby si u nás hosté mohli posedět u dobrého vína a nemuseli spěchat. Stále hledám nové zajímavé dobrůtky, které bychom hostům mohli nabídnout.

Řekni, prosím, něco o sobě, odkud pocházíš, co máš ráda, co je pro tebe v životě důležité....

Jsem typický Pražák. V Praze jsem se narodila, v Praze vystudovala, v Praze bydlela. S manželem jsme se nejdříve přestěhovali z centra hlavního města na Přední Kopaninu, kde jsme žili několik let a kde se nám narodila naše dcera. Pak jsme hledali nový dům a manžel objevil projekt Statnický Mlýn, který se nám moc líbil. A tak jsme se tady usadili. Mám ráda svoji rodinu, děti, svého muže a přátele, kteří mě často inspiřují a posouvají dopředu. Ráda cvičím jógu, miluju procházky přírodou a cestování.

Poodhalíš trochu osobu tvého muže? Je s Kavárničkou spojen a spousta lidí ho vlastně ani nezná. Ostatně ne jen s Kavárničkou, podporuje i místní akce.

Ano, můj muž stojí za Kavárničkou, neb mi ji koupil a pomohl s veškerým zařízením. Její provoz je ale čistě na mně a on už sem jen chodí na dobré káfičko a z povzdálí nám fandí. Stejně jako já má rád Statnice a těší ho, když se u nás něco děje, když se všichni sejdou a společně něco příjemného zažijeme.

Renáta Štátná

Předvánoční zájezdy

Občané naší obce měli možnost přihlásit se na dva jednodenní zahraniční zájezdy pořádané TJ Sokol Státnice. Na nákupy do tržnice v polské obci Kudowa Zdrój jsme vyrazili ve čtvrtek 12. listopadu. Ti, kteří tam jezdí častěji, již věděli, že určitě se vyplatí koupit máslo, těstoviny a sýry, případně další potraviny, které zde nejsou běžně k sehnání, např. ryby a výrobky z nich. Nezklamala ani nabídka oděvů, sladkostí a vánočních dekorací. Další zájezd s tímto cílem se bude konat zjara, kdy jsou v tržnici výhodně k dostání různé sazenice, především květin.

Nabídka zájezdu na adventní trhy do Drážďan v sobotu 28. listopadu vzbudila takový zájem, že se zcela naplnily dva autobusy, velký zájezdový pro 50 cestujících a mikrobusek pro 30 cestujících. My, co jsme jeli velkým autobusem, jsme měli tu smůlu, že jej ještě před odjezdem stihla neočekávaná porucha plynového pedálu, takže jsme museli hodinu a půl čekat na přistavení náhradního autobusu. Nestalo by se tak bez dobré vůle a ochoty jeho řidiče Jana Jirkovského z Rudy, kterému za všechny tímto děkujeme. Počasí v Drážďanech nám vysloveně nepřálo, hned po příjezdu začalo pršet. Radost z úspěšných nákupů v obchodním domě Primark i z adventních trhů samotných nám to však nesebralo.

Text a foto: Jitka Lenková

Kdo nebyl v Primarku, nebyl v Drážďanech.

Stále dobře naladěná organizátorka našich zájezdů Vlasta Nyklasová

Slavný drážďanský Štrýclmarkt

Přijeli jsme do Drážďan.

Nadešel čas adventu

Nečekané množství lidí se oproti očekávání a navzdory špatnému počasí vydalo na náměstíčko u Žabky ve Státnicích mlýně o první adventní neděli, tj. 29. listopadu, na rozsvícení vánočního stromu. Od 16 hodin se tam na podiu vystřídala hned celá řada účinkujících, nejprve skupina Maniac v čele s Jiřím Barešem ml., potom duo Klára a Klára a Pan Dufek. Starostka obce Miroslava Šmardová vyzdvihla nadcházející adventní období a blízkost Vánoc jako dobu zklidnění a setkávání se s blízkými i vzdálenějšími příbuznými, na která bychom si určitě měli najít čas. Vystoupení státnického smíšeného pěveckého sboru těsně před samotným rozsvícením vánočního stromu sklídilo obrovský úspěch a více než zasloužený potlesk. Večer zakončila zpěvačka Victoria! Obecní úřad jako obvykle přispěl svařeným vínem a klobásami zdarma, ve stáncích okolo náměstíčka byla ke koupi bižuterie, pletené a punčochové zboží, koláče z Hukvaldské pekárny a vánoční dekorace. Otevřeno měl také obchůdek Parádnice doslova přetékající záplavou adventních věnců, ozdob, stuh i mašlí.

Text a foto: Jitka Lenková

Vlasta Nyklasová a Jana Špičáková nabízely vánoční dekorace neúnavně a stále s dobrou náladou.

Z nepřeberné nabídky obchůdku Parádnice se vybíralo těžko, přetěžko...

Vystoupení našeho smíšeného pěveckého sboru vyvolávalo až dojetí.

Opět kouřící komíny

Vážení občané, s nástupem chladných dní a zimního období se opět začaly množit stížnosti na **zápach, tmavost a nadměrné množství kouře vycházejícího z některých komínů domů v naší obci**. Takové jednání lze považovat za přestupek podle § 23 zákona č. 201/2012 Sb. o ochraně ovzduší, když „provozovatel stacionárního zdroje nedodržuje přípustnou tmavost kouře podle § 17 odst. 1 písm. b) tohoto zákona“ a/nebo když „spaluje ve stacionárním zdroji paliva neurčená výrobcem stacionárního zdroje“.

Obecní úřad s rozšířenou působností je jako pověřený orgán podle zákona č. 201/2012 Sb. o ochraně ovzduší a souvisejícími předpisy povinen v takových případech zahájit šetření podle § 42 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu a je oprávněn k provedení kontrolních pravomocí, k projednání, sankcionování konkrétního přestupku nebo správního deliktu, případně je oprávněn k podání **pokynu k zastavení provozu stacionárního zdroje**.

Pro úplnost dodáváme, že fyzické osoby jsou povinny **jako palivo** pro stacionární zdroje, ohniště, grily a krby používat **pouze dřevěné uhlí, čisté dřevo, suché rostlinné materiály, certifikované uhlí nebo plynné palivo**, předepsané výrobcem. **Všechny ostatní materiály**, tj. především PVC, rozbitý nábytek, chemicky ošetřené dřevo laky a nátěry, dřevotřískové, umakartové a sololitové desky, nápojové kartony, časopisy a celobarevné letáky, plastové obaly, jiné chemické látky, **jsou** podle zákona o odpadech č. 185/2001 Sb. považovány za **odpad**. Fyzické osoby jsou povinny s nimi nakládat jako s odpadem a nepoužívat je k topení.

Důvodem tohoto zákazu je to, že **při spalování odpadu vzniká řada nebezpečných látek**, které unikají do ovzduší – dioxiny, polyaromatické uhlovodíky, formaldehyd, kyselina chlorovodíková, benzen či styreny, které jsou **rakovinotvorné**, dlouhodobé působení vede k **poškození imunitního a nervového systému, změnám hormonálního systému, zejména štítné žlázy, reprodukčních funkcí a dlouhodobě se hromadí v těle**. Spalováním odpadu tedy ti, kteří tak činí, ohrožují zdraví všech obyvatel obce, nejen svoje, ale i těch, kteří topí správným palivem, případně plynem nebo elektřinou.

Upozorňujeme tedy občany, kteří mají zájem zlepšit kvalitu ovzduší v naší obci, že na základě upozornění **obecní úřad vyzve majitele dotčené nemovitosti k zjednání nápravy**, a pokud se tato výzva mine účinkem, požádá orgán ochrany ovzduší o změření tmavosti kouře. K prokázání porušení povinnosti mohou také sloužit svědectví kouřem obtěžovaných i dalších osob, fotografie či video-dokumentace. Orgán ochrany ovzduší si taktéž může vyžádat účtenky za nákup paliva či záznam o provedení pravidelného čištění spalinových cest na základě nařízení vlády 91/2010 Sb., o podmínkách požární bezpečnosti při provozu komínů, kouřovodů a spotřebičů paliv. **Za spalování výše uvedeného odpadu může správní orgán za takový přestupek uložit pokutu až do výše 50 000 Kč**.

Ing. Miroslava Šmardová, starostka

Inzerce

fotokalendáře

online do 10 minut od 149 Kč
www.powerprint.cz

Brandejsovo náměstí 1219/1 | Praha-Suchbátel
tel. 220 920 621 | obchod@powerprint.cz
otevírací doba po-čt 8–18 (pá do 17 hodin)

Obchod Parádnice,
obchod nejen s květinami na náměstíčku ve Státnicích (Zelená 432)

Otevírací doba pondělí – pátek 10:00 – 19:00 hod
sobota 9:00 – 12:00 hod
neděle na objednávku
(leden, únor, červenec, srpen pouze na objednávku)

Víte pro jakou příležitost kam a kdy potřebujete doručit krásné aranžmá? Zavolejte nám – **775 043 904**

Květiny doručujeme po Praze a blízkém okolí ZDARMA!

Edita Prokešová, DiS., místopředsedkyně
Spolku pro obnovu parku Parádnice
a veřejné zeleně
autorka projektu obnovy Parádnice

Vítání občánků

V sobotu 14. listopadu mezi námi starostka obce Miroslava Šmardová přivítala nové občánky, kteří se narodili během uplynulého roku. Jsou to: Lukáš David, Ema Fantová, Lucie Francírková, Adéla Hadačová, Daniel Jedlička, Vanesa Loskotová, Tereza Plotěná, Albert Řiha, Elizabeth Špánová a Elena Štěpničková. Ať se jim v naší obci líbí a krásně vyrůstá!

Text: Jitka Lenková, foto: Eva Norgren

Setkání seniorů

Také letos se naši senioři sešli na tradičním listopadovém setkání, opět v hojném počtu. Odpoledne v neděli 11. listopadu se sál v restauraci Ve Mlejně v Černém Vole rozezněl po přivítání starostkou obce Ing. Miroslavou Šmardovou nejen tóny harmoniky, ale hlavně spoustou povídání jenom chvílemi přerušovaného konzumací občerstvení, nejprve guláše a poté zákusků s kávou. Kus dobré nálady si naši senioři odnesli jistě i s sebou domů a my jim jen přejeme, aby jim vydržela co nejdéle.

Text a foto: Jitka Lenková

Péče o živý vánoční stromček

Tradice zdobení vánočního stromku byla v českých zemích založena před více než dvěma sty lety. Zpočátku se stromček zavěšoval nad štědrovečerní stůl špičkou dolů nebo se zdobila pouze jediná jehličnatá větev; na trzích se nabízely i stromčky vyrobené z kartónu či prkének. V současnosti si – kromě plastového – můžeme pořídit buď stromek řezaný, vypěstovaný za tímto účelem na speciální plantáži, anebo stromček živý, a to doslova. Pokud je zasazen v dostatečně velké nádobě a správně se o něj staráme, můžeme jej pěstovat jako vánoční po několik let. Takový opravdový stromček má nesporné výhody, ale také jednu nevýhodu: jako jehličnan našeho klimatického pásma musí v zimě nutně projít obdobím vegetačního klidu – a k tomu nutně potřebuje chlad.

Můžeme jej ponechat venku před oknem na balkóně, terase či zahradě a tam i ozdobit, nebo jej postupně přenést do bytu. Pamatujeme ale na to, že ani v nepřetopené místnosti, tedy v teplotě do 20 stupňů, nevydrží bez poškození déle než několik dní, maximálně však týden, a to ještě za předpokladu, že vlhkost vzduchu přesáhne 50%. Stromček nám rozhodně nesmí předčasně vyrašit.

Stromek musíme před Štědrým dnem především nejprve aklimatizovat. Obzvlášť pokud mrzne, přeneseme jehličnan nejprve na několik dní do bezmrazé, ale chladné a světlé místnosti. Ideálně jej následně přemístíme do místnosti s teplotou o pár stupňů vyšší, a teprve na Štědrý večer do obývacího pokoje. Tam jej umístíme co nejdále

od zdroje tepla, zaléváme a také často rosíme. Při zdobení příliš nezatěžujeme větvičky a nepoužíváme hořící svíčky a prskavky – instalujeme raději umělé osvětlení. Po třech až sedmi dnech stromček postupně stěhujeme ven v opačném sledu, opět vždy s prodlevou několika dní.

Přes zimu květináč chráníme izolační vrstvou proti promrznutí, v létě proti přehřátí. Vhodné je stromek zapustit i s nádobou na zahradě do země. Na jaře stromček přesadíme do květináče o několik centimetrů většího. Nesmíme zapomínat dobře zalévat a přihnojovat. Při správné péči vydrží stromek několik let, poté je lepší vysadit jej na zahradu a vybrat si rostlinu novou, ideálně kompaktní pomaleji rostoucí jehličnan.

Olga Kubalová Wankeová, Trees

Inzerce

Děkujeme všem inzerentům, kteří podpořili vydávání Zpravodaje Státnic a Černého Vola v tištěné podobě.

O dění v obci tak mohou být informováni i ti občané, kteří nepoužívají internet.

S přáním všeho nejlepšího v novém roce 2016

Ing. Miroslava Šmardová, starostka
JUDr. Jitka Lenková, šéfredaktorka

**KLIDNÉ
A SPOKOJENÉ
VÁNOCE,
ZDRAVÍ, ŠTĚSTÍ
A JEN SAMÁ
SPLNĚNÁ PŘÁNÍ
V NOVÉM ROCE
PŘEJE VŠEM**

Building Guide S.R.O.
injektáže sanace izolace

MASÁŽ POD STROMEČEK

Vánoční dárkové poukazy

S tímto inzerátem sleva 20 % na vánoční balíčky i jednotlivé masáže v prosinci.

- klasická masáž
- relaxační havajská lomi lomi
- terapeutická dáta sněhan

S výběrem poradíme.

Masáže s hlídáním dětí v úterý dopoledne

English speaking.
Relaxing or deep tissue massage therapy.
Call Dasa 605 256 319

Squash Horoměřice, Nebušická 709
www.squashhoromerice.cz/masaze

MÁME RÁDI ZVÍŘATA A SNAŽÍME SE JIM POMÁHAT

VETERINÁRNÍ ORDINACE MVDr. Eva Černochová

ZA CIHELNOU 476, STATENICE-ČERNÝ VŮL
tel.: 732 303 125 (T-Mobile), 728 544 128 (O2)
e-mail: cernochova-veterina@seznam.cz

- ◆ Interní a gynekologické vyšetření
- ◆ Chirurgické zákroky
- ◆ Akupunkturní léčba pohybového aparátu
- ◆ Čištění zubního kamene ultrazvukem
- ◆ Čipování
- ◆ Možnost objednání krmiva
- ◆ Stříhání psů

Ordinační hodiny

pondělí	9.00–11.00	16.00–21.00
úterý	–	15.00–21.00
středa	9.00–11.00	16.00–21.00
čtvrtek	–	15.00–21.00
pátek	9.00–11.00	16.00–21.00
sobota	9.00–11.00	–
neděle	–	19.00–21.00

se sídlem v Jinočanech, Náměstí 5. května 17, Praha-západ

Působíme na trhu práce již od roku 1989 a od roku 1996 jako s.r.o.

Zajistíme Vám

- ▶ projektové práce
- ▶ přípravu a rozpočet vaší stavby
- ▶ realizaci stavby (rekonstrukci škol, školek, nebytových prostor, rodinných domů, bytů, nástavby, přístavby, půdní vestavby a rekonstrukci vnitřních prostor atd.)
- ▶ dodávku stavebních řemesel,
- ▶ součinnost až po kolaudaci a předání kompletního díla včetně terénních úprav

Neváhejte a volejte Ing. Zeithamla, tel. 777 662 353, 224 312 456

e-mail: zeman@remesla-zeman.cz
www.remesla-zeman.cz